

Nr 3

Av herr Hermansson m. fl., om ökat anslag till avsättning till fonden för friluftslivets främjande.

(Lika lydande med motion nr 3 i Första kammaren)

I motion nr II: 20 lämnas en utförlig motivering för ett väsentligt ökat stöd åt idrottsrörelsen. I motiveringen — till vilken vi hänvisar — åberopas även ett beslut av 1939 års riksdag med innebörd att 50 procent av tipsmedlen skulle anslås till idrottsliga ändamål samt 20 procent till *fonden för friluftslivets främjande*. Redan under fjolårets riksdag föreslogs i en motion II: 461 ett ökat stöd åt denna verksamhet genom höjt anslag i enlighet med vad statens friluftsnämnd hade framställt.

Utökad semester, ökad anhopning av människor inom tätortsområdena skapar även ökade behov av friluftsanordningar, strövområden, raststugor, fiskevatten etc. Det bör observeras att påpassliga privata initiativ tages för att exempelvis i fjällandskapen anordna fritidsstugeområden och liknande med en uppenbar kommersiell uppläggnig. Det bör i första hand ankomma på samhällliga åtgärder och ej enbart på enskild turistindustri att svara för de ökade behoven på dessa områden.

De anspråk som ett mötande av de växande behoven ställer i fråga om friluftslivets organisering kräver väsentligt ökade ekonomiska resurser. Enligt vår mening bör i detta syfte intäkterna från Tipstjänsts verksamhet tas i anspråk i den riktning 1939 års principbeslut avsåg.

Med hänvisning härtill föreslås,

att riksdagen till fonden för friluftslivets främjande måtte anvisa ett belopp av kronor 6 500 000: — i enlighet med vad statens friluftsnämnd hemställt.

Stockholm i januari 1965

C.-H. Hermansson

Axel Jansson

Sven Hector

Gunvor Rydning

Henning Nilsson

Helmer Holmberg

Gustav Lorentzon